

en saa stor Del deraf er gaaet over i Godseiernes Hænder til ubunden Anvendelse, skulde det derfor være rigtigt nu, da saa Meget er gaaet i Studder-Mudder, at lade Resten gaa med? Nei, jeg mener tværtimod, at jo Mere der er gaaet bort siden Larsens Ansirengelse for at standse noget Saadant, desto større Interesse maa man have for, at der sker en Standning med Hensyn til det, der endnu er tilbage, da der ellers vil gaa Mere med. — Særligt har det Interesse for mig at lægge Mærke til, at den ærede Minister begyndte at optage det Fordrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Sindenberg). Man skal nemlig lægge Mærke til, at det synes, som om Regjeringen er paa Veie til at give disse Betragtninger Medhold. Skulde det være Tilfældet, haaber jeg, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds med Regjeringens Bistand, eller at maasse selve Regjeringen vil komme med et Forslag, der gaar i den Retning, som det ærede Medlem har antydet, saaledes at vi kunne komme til at se derpaa og tale derom. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg) har albeles misforstaaet det Medlem blandt Forslagsstillerne, som indbragte dette Lovforslag. Han har fundet, at det ærede Medlem havde sagt, at vi ikke ventede nogen- sinde at faae dette Forslag ophøjet til Lov, men derom staar der ikke det Fjærneste; dette Ord „nogensinde“ har det ærede Medlem troet at se i Fordraget, men det staar der ikke, der findes slet ikke Noget om, at vi ikke vente, at Loven n o g e n s i n d e skal komme ud. Det ærede Medlem har tillige læst, at det ikke var vor Hensigt at faae dette Lovforslag ført igjennem; men i saa Henseende har det ærede Medlem ogsaa læst Noget, som ikke staar der. Spød det ærede Medlem, der indbragte Lovforslaget, sagde, var, at vi ikke nu ventede at faae Forslaget ud som Lov, men han sagde ikke, at det ikke var vor Hensigt. Der staar altsaa herken „nogensinde“ eller „Hensigt“, og naar det ærede Medlem vil læse om igjen, vil han finde, at det ikke staar der. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, hvad der stadig bliver anført fra den anden Side, at de Fæstere, der kjøbe, Dagen efter eller samme Dag kunne sælge Gaarden igjen og faae en Del mere for den, men det er jo netop det Naturlige og Rette. Godseierne have kun Gaarden med alle de Indskrænkninger, som Fæstelovgivningens paalægger; Gaarden tilhører dem kun med Fæstelovgivningens Indskrænkninger; men for den, som kjøber Gaarden, have disse Indskrænkninger ingen Betydning. De have stor Betydning med Hensyn til at nedsette Gaardens Værdi for Godseieren; men for Fæsteren, der kjøber den, har den som sagt ingen Betydning, og Forskjellen mellem den Værdi, Gaarden har for Godseieren med Fæstevang, og den Værdi, den har i en Mand's Haand, for hvem Fæstevangen

Titet betyder, maa tilfalde Fæsteren, naar han kjøber. Desuden har en Fæster Brugsret for sin og sin Kones Levetid, inden han har kjøbt Gaarden, men naar han kjøber i Dag, opgiver han den Brugsret, han har til Gaarden, saalænge han og Hustru leve. Denne Brugsret opgiver han, og den maa dog ogsaa tages med i Beregning ved Kjøbet. Det er en Rettighed, som for mange Fæstere kan have en meget stor Værdi, da det kan være en Brugsret for en lang Række af Aar først for Fæsteren og naar han har giftet sig med en ung Kone, da i mange Aar for hans Enke; nemlig saalænge hun sidder ugift. Man maa altsaa lægge Mærke til, at Godseieren skal have Gaardens Værdi som Fæstegaard — thi anden Værdi har den ikke for ham —, men Kjøberen faar Gaarden med den Værdi, den har, naar den ikke er fæstepligtig, hvorhos Kjøberen ogsaa maa opgive den Brugsret, han har af Gaarden for sin og Kones Levetid. Den Binding, han opnaar ved at faae Gaarden paa en saadan Maade, at den bliver mere værd, end den er for Godseieren, er hans Erstatning for Opgivelsen af den Brugsret, hvorpaa han ikke behøver at give Afkald, uden at han faar den betalt. Derfor betyder det ikke det Mindste, at man henviiser til, at Kjøberen Dagen efter, at han har kjøbt Gaarden af Godseieren, kan sælge den for en højere Pris; thi det er kun en berettiget Erstatning, han derved opnaar for Opgivelsen af sin Brugsret. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg) gjorde mange interessante Bemærkninger. Han talte om, at dette Forslag skulde være meget farligt for Eiendomsretten, og han anførte, at, naar man sagde, dette ingen Nød havde, thi Faren vilde ikke blive til Virkelighed, kunde han paapege forskjellige Tilfælde, ved hvilke man tidligere havde sagt, at det ingen Fare havde, men hvor det dog havde viist sig, at det havde Fare. Han nævnte saaledes, at man i Aarene 1848—52 stadig havde sagt, at Intelligentspartiet altid vilde være det mægtigste, men at Erfaringen havde viist, at dette ikke var blevet Tilfældet. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlems Erfaring kan have bragt ham til at paastaa, at hvad man dengang sagde, er slaaet feil. Hidtil er det dog slaaet til; thi Intelligentspartiet har til den Dag i Dag fuldstændig havt Overvægten. Nævn mig et eneste Tidspunkt siden 1848 og indtil nu, hvor Intelligentspartiet ikke har havt Overvægten! Jeg vil ikke blot nævne Landsstinget; men ogsaa i Regjeringen har Intelligentspartiet havt Overvægten, og det har saaledes havt den i de to af Lovgivningsmagtens Led. Vi maa jo her hver Dag høre paa, at det, vi ville, ikke har Noget at betyde, da vi ikke kunne faae Landsstinget og Regjeringen med dertil. Intelligentspartiet har endnu stadig Magten, ja, det er maasse nu nok saa mægtigt som det var i Aarene 1851—52; thi den Gang havde man endnu ikke opfundet den Lære, der nu